

Rosjkov har skrevet en bok på 215 sider om Uritzområdet. Jeg fikk et eksemplar av ham. Og jeg kopierer deler av den og sender til Roll for oversettelse eller redegjørelse for hva som står der. Det virker som om adskillige sider nøye skildrer kamphandlinger. Får bruke litt tid på dette. Kopi av et par sider vedlegges så du får et inntrykk. Likeså følger et par andre ting som ligger her.

Jeg skriver mer senere.

Jeg har fått tilfredsstillende min interesse for å se igjen området og reiser ikke dit igjen. Men selvfølgelig vil jeg støtte det som er satt igang. Og når ny tur skal gå av stabelen vil jeg gjerne bli spurt til råds om hva det bør legges vekt på å få med seg under besøket.

Rosjkov hadde deltatt i angrepet i Urtz og gav sterkt uttrykk for vi to direkte kunne ha tatt den andres liv. Hans par hjertelige omfavnelser var sterke uttrykk for hva vel en hver som har vært med i denne galskapen mener, om lederes rett til å sende folk i døden. Hva jeg ikke fortalte ham var at vi kunne se at det bakfråvegne linjer skjedde beskytning da det første innbrudsforsøket mislyktes.

Som sagt hører du fra meg igjen

Kjølberg

*Jeg har Olav Kjølberg for
Kopi av dette brevet D.S.*

BJØRN ØSTRING

På gamle komster ved St. Petersburg 1997

N-1322 HOVIK, 17.6.97.
Fjordveien 77 B
Telefon 67 53 09 54

Kjære Sigmund,

for meg ble turen til gammel slagmark hva jeg hadde ønsket at den skulle bli. Jeg fikk sammen med min kone se hva jeg ønsket å se, samtidig som vi fikk se det forferdelige resultatet av kommunismens udugelighet som grunnlag å bygge en stat på. Det vil jo ta årtiere før det enkelte menneske kommer opp på et nivå noenlunde akseptabelt. Og denne utviklingen skal skje samtidig som folk kan se en annet tilværelse i TV og lese om annet i aviser. Stakkars dem som skal - med ansvar - lede arbeidet.

Jeg nevnte for deg at jeg fikk se hvor jeg lå i Uritz da det første forsøket ble gjort - rett mot Per Wangs og min stilling - for å oppnå kontakt med Oranienbaum. Jeg kom til baksiden av Gongosi, ganske nøyaktig hvor mathentingene skjedde. Og først og fremst fikk jeg lokalisert huset i Puschkin hvor kokk Valle regjerte på gårdsplassen. Og jeg fikk se igjen det restaurerte Catherine Palasset slik jeg først så det. Jeg så det jo også etter at sovjettroppene hadde skutt det sønder og sammen. Vasset i forgylte detaljer og flak av takmalerier o.a. Guidene sa her og i Peterhof at selvfølgelig måtte det ha vært slik. Og jeg opplevet å høre i siste slott, at "det var krigen" ødeleggelsene skyltes.

Jeg var svært interessert i å få se museet og å få et inntrykk av Rosjov. Og det ble til en gjennomgåelse av noe av vår innsats ut fra billedalbumet. Fotografier skal jeg sende senere. Irina vår guide har lovet meg å oversette - mot betaling - de tekstene som gir forklaringer på tysk/engelsk - til russisk og satt opp med dere skrifttegn. Ellers hadde jeg liten kontakt med andre men fikk dem til å skrive ned sine adresser.

På vår gravplass var det flere eiere av disse små jordstykkene så jeg gikk bare litt alene der jeg mener at vårt første felt lå. Formodentlig vil ingen myndigheter være med på å frede dette området. Men jeg synes heller ikke fundamentet ned i bakken er noe passende sted. Etter avskjedsmiddagen ble det fortalt meg at Flamenes minnesmerke var reist for et par år siden, men da var det ikke anledning til å besøke det. Det ble også nevnt at all oppsetting uten velsignelse av myndighetene straks ville bli fjernet. Likeså at etter at flamenes minnesmerke var satt opp var det kommet en bestemmelse om hvilke dimensjoner et minnesmerke skulle ha og restriksjoner for tekst. Men dette kjenner vel du.

Den største opplevelsen ellers var besøk i den blå kirken. Den hengivenhet i sin tro som disse lave menneskene viste under messen. Den måten de alle var med i sang og alt som skjedde var helt utrolig i den tiden vi lever i nu. Ved denne kirken som ligger så nær våre faldne, måtte vi kanskje kunne finne egnet sted: